

Spomienka na likvidáciu reholí

Akcie „K“ a „R“. To boli krycie názvy pre jedny z najčernejších udalostí našich novodobých dejín. 61. výročie násilnej likvidácie kláštorov si dnes pripomenuli na Považí. Rehoľné sestry vtedy sústredili aj v Beckove, kde boli pod prísny dozorom štátneho zmocnenca. Tajne tam školili novicky. Mnohé za to putovali do väzenia.

Rehoľné sestry sa v minulosti starali o chorých či učili v školách. Predstaviteľom komunistickému režimu však prekážali a mnohé rehole násilne zlikvidovali. Sestry dali previezť z kláštorov do Beckova, kde im zriadili textilnú výrobu.

Peter Sandtner, Konfederácia politických väzňov Slovenska: „Sem boli prevezené rehoľné sestry. Tento kláštor sa stal centralizačným kláštorom, akoby koncentračným kláštorom pre rehoľné sestry, ktoré tu žili pod dozorom štátneho zmocnenca.“

Redaktorka: „61 rokov od likvidácie ženských reholí si v Beckove pripomenuli spomienkovou slávnosťou. Nočnú deportáciu sestier autobusom videl na vlastné oči aj vtedy 8-ročný Rudolf Baláž.“

Rudolf Baláž, banskobystrický diecézny biskup: „Tam boli rozbité

tri okná preto, aby tie jednoduché a dobrotivé sestry, ktoré sa starali o chorých v špitáli kremnickom, v prievane išli.“

Redaktorka: „Skromné sestry ostali aj napriek príkorm odaná viere a tajne školili novicky. Mnohé za to vymenili mníšsky habit za väzenský.“

Anna Siváčková, sestra Cherubína, pamätníčka: „Dostala som 3,5 roka teda ako posledná zo skupiny. Dohromady sme dostali 40 rokov za rozvracanie republiky a za výchovu dorastu.“

Redaktorka: „Dominika Kusá, redaktorka STV: „Väzenský mundúr dostal aj kňaz Ľudovít Baláž za to, že mladým študentom požičal vtedy zakázanú literatúru.“

Ľudovít Baláž, 91 rokov, kňaz: „Tí chlapi k tomu, chudáci, všetci trpeli, boli pozatváraní, zo škôl povyhadzovaní, potom zatvorili aj mňa.“

Redaktorka: „Spomienková omša sa najskôr presunula z Beckova do Kostolnej, kde bol preškolovací kláštor pre rehoľný dorast. Z neho cirkevná mládež putovala namiesto do kláštorov na stavebné práce.

Dominika Kusá
STV 1, 9.4.2011

Nová klinika bude do dvoch rokov

Poklepali základný kameň šesťpodlažnej budovy

Moderný interný monoblok vyrastie pri Fakultnej nemocnici J. A. Reimana v Prešove. Slávnostným poklepaním základného kameňa sa včera oficiálne začala jeho výstavba.

„Interné pavilóny sa v nemocnici naposledy otvárali pred 45 rokmi. Sú to budovy, ktoré pretekajú, rozpadávajú sa a nevyhovujú súčasným nárokom,“ povedal riaditeľ nemocnice Ľubomír Jacko. Ako ďalej dodal, nový pavilón bude s chirurgickým monoblokom spojený tunelom. „Znamená to, že odpadnú náklady s prevozom pa-

cientov z internej kliniky na chirurgiu, traumatológiu a späť,“ uviedol Ľubomír Jacko.

Náklady sú 26 miliónov

V novej šesťpodlažnej budove bude 1. a 2. interná klinika, kardio-centrum, kardiológia, neurologická klinika a geriatéria. Do budovy sa presťahuje aj interný centrálny príjem. Dokončenie stavby je naplánované na jar 2013. Náklady na projekt predstavujú 26 miliónov eur. Základný kameň stavby požehnali predstavitelia piatich cirkví. Na stretnutí nechýbal ani minister zdravotníctva Ivan Uhliarik. (jš)

Plus jeden deň 12.4.2011

Cintorín ako smetisko

Obyvatelia Turzovky na Kysuciach sa sťažujú na starý cintorín. Tvrdia, že vyzerá ako smetisko a je hanbou mesta. Radní prišli s riešením, to sa ale nepáči cirkvi, ktorej cintorín patrí.

Starý cintorín v Turzovke nemôžete prehliadnuť. Nachádza sa hneď vedľa autobusovej stanice. Z mnohých pomníkov sú len ruiny. Všade sa povalujú odpadky, zvyšky sviečok a umelých kvetov.

Anketa- Turzovka:

Opýtaný 1: „Tak škoda tých mŕtvych, čo sú tam.“

Opýtaný 2: „Je to zdevastované a zničené.“

Opýtaný 3: „Smetisko.“

Redaktorka: „Cintorín navyše nie je oplotený. Ľudia si tadiaľto skracujú cestu do obchodného domu. Pozemok patrí cirkvi. Tá vraj na údržbu nemá peniaze. Asi 40 rokov sa tu nepochováva a tak nemajú príjem z prenájmu hrobových miest. Do upratovania sa nehrnú ani pozostalí. S riešením teda prišlo mesto, ktorému sa na stole hromadia sťažnosti miestnych.“

Kamil Kobolka, zástupca primátora Turzovky: „Plochu by sme chceli upraviť ako cintorínsky park, ktorý by bol oplotený, ohradený, bol by zrekultivovaný. Urobila by sa tam nová zeleň.“

Redaktorka: „Dominantou parku by bol veľký pomník s menami nebožtíkov. Cirkev si ale dáva podmienky, ktoré mesto nie je schopné splniť.“

Peter Holbička, hovorca Žilinskej diecézy: „Farnosť navrhuje, aby mesto Turzovka na vlastné náklady exhumovalo telá týchto zosnulých na nový cintorín, s tým, že treba mať aj povolenie samozrejme od tých pozostalých.“

Redaktorka: „Preniesť vyše tisíc tiel a zaplatiť im nové hroby, na to mesto peniaze nemá.“

Veronika Chúpeková
Markíza, 9.4.2011

Milióny eur na pamiatky

Desiatky miliónov eur plánuje v najbližších rokoch napumpovať ministerstvo kultúry do opravy sakrálnych pamiatok a zničených hradov na Slovensku. Ich vlastníci a správcovia sa budú o peniaze uchádzať v súťažiach. Stav nášho kultúrneho dedičstva je podľa odborníkov v katastrofálnom stave.

Takto zničené slovenské hrady by už mohli byť minulosťou. Najmenej 144 miliónov eur chce totiž štát použiť v najbližších štyroch rokoch na obnovu a záchranu kultúrneho dedičstva. Je to najviac v histórii Slovenska.

Daniel Krajcer (SaS), minister kultúry: „Nie je nič vzácnejšie ako je kultúrne dedičstvo z vecí, ktoré môžeme zanechať budúci generáciám.“

Redaktor: „Peniaze na pamiatky majú ísť zo štátneho rozpočtu a najmä zo štrukturálnych fondov. Desiatky miliónov sa napríklad ujdú Košiciam v rámci projektu Európskeho hlavného mesta kultúry v roku 2013. Okrem iného tam zrekonštruujú Dom svätej Alžbety či secesnú budovu Malej scény Štátneho divadla Košice. Zvláštnou kapitolou sú na Slovensku napríklad sakrálne pamiatky. Cirkev totiž nemá právo čerpať na ich obnovu financie zo štrukturálnych fondov a tak ich ministerstvo podporí peniazmi z takzvaného nórskeho finančného mechanizmu. Nová finančná injekcia by mohla pomôcť napríklad aj známemu hradu Devín, na ktorého opravu chýba Bratislave 270 tisíc eur. Podľa pamiatkarov mu totiž inak hrozí deštrukcia. Na Slovensku je celkovo 180 hradov, z ktorých mnohé sú poškodené.“

Peter Martinisko, združenie Zachráňme hrady: „Tu by bolo asi možno dobré vytypovať, čo sa aj teda už pomaličky deje hrady, ktoré sú reálne opraviteľné a ktoré sa reálne zachrániť dajú, že už to není len proste päť kusov múru, ktoré sú niekde v lese. Tie bohužiaľ musíme nechať takto osudu.“

Redaktor: „Novinkou je aj snaha ministerstva kultúry zapojiť v spolupráci s úradmi práce do obnovy hradov aj nezamestnaných. Ako prvé by takto mali byť obnovené Šarišský a Uhrovský hrad.“

Rado Igaz, TV Markíza

Mimoriadna situácia v Tatrách

Vo Vysokých Tatrách je už tretí deň vyhlásená mimoriadna situácia. Silný nárazový vietor síce uplynulú noc stratil na sile, no región sa len veľmi pomaly spamätáva z následkov ničivej víchrice. Škody len na mestskom majetku presiahli štvrt milióna eur. V tatranských horských osadách bolo aj počas nedele rušno ako cez pracovné dni.

Vietor v Tatrách utíchol, skaza ostala. Mnoho tunajších ľudí dva dni zo svojich domov ani len nevyšlo. V strachu boli aj turisti. Väčšina z nich tvrdí, bol to síce zážitok a zadarmo, no už nikdy viac.

turisti a obyvatelia Vysokých Tatier: „Dve noci sme nespali a už sme radi, že ideme domov.“

turisti a obyvatelia Vysokých Tatier: „Tie okná ako keby sa prehýbali, to bolo hrozné, hrozné, úplne nepríjemný pocit.“

turisti a obyvatelia Vysokých Tatier: „Chodila som po byte a modlila som sa.“

turisti a obyvatelia Vysokých Tatier: „Ale prežili sme to.“

Redaktor: „Mnohí domáci ešte nestihli svoje strechy ani len provizórne prekryť. Stále odpratávajú polámané stromy.“

brigádniči v Tatranskej Lomnici: „Od rána, od rána makáme.“

brigádniči v Tatranskej Lomnici: „Viac menej na výpomoc hej.“

Redaktor: „Pomáhajú kamaráti, známi aj dobrovoľníci. Toto je zničený kemp nad Starou Lesnou. Jeho šéf to chce do sezóny dať do poriadku.“

Richard Miňovský, nájomca v kempe v Starej Lesnej: „Bola tu ka-

tastrofa a s hrôzou spojená, takže čo najskôr.“

Redaktor: „Brigáduje sa po celých Tatrách.“

Rozmarného aprílového počasia sa obáva aj tatranský farár. Z kostola mu odfúklo kanadský šindel a mozaiky nad oltárom sú v ohrození.“

Štefan Mordel, správca farnosti vo Vysokých Tatrách: „Nebolo by to nijako dobré, tak ale dúfam, že nebude pršať, že nás Pán Boh teraz ochráni.“

Redaktor: „Doprava na cestách je už v norme.“

Železnica má stále problém. Stromy z koľajníc pomaly miznú, no v smere do Tatranskej Lomnice a na Štrbské Pleso je to stále neprejazdné.“

Ján Mokoš, primátor mesta Vysoké Tatry: „Mimoriadna situácia bude trvať do zajtra a ja dúfam, že sa podarí obnoviť prevádzku železníc a život ľudí sa opäť vráti do starých koľají.“

Redaktor: „Títo snúbenci včera sobáš pod Gerlachom pre počasie trikrát odložili. Nakoniec si svoje áno povedali, no nie pod šírím nebom, ale v hoteli. No a radi sú aj tí, čo majú uzavreté poisťky na svoje domy. Hneď ráno chcú poisťovniam nahlasovať škody.“

obyvatelia Vysokých Tatier: „Zajtra sa to rozbehne na plné pecky.“

Redaktor: „Ak sa opäť extrémne nerozfučí, tak už zajtra sa chcú do terénu vydať aj lesníci, ktorí budú vyčísl'ovať škody na lesnom poraste a nielen to. Predpokladajú totiž, že viacero turistických chodníkov blokujú popadané stromy. Vo veľkom upratovaní tak budú Tatranci pokračovať aj v nasledujúcich dňoch.“

Ján Tribula, TV Markíza

Spor o cestu

Príslovie hovorí, kde sa dvaja bijú, tretí zvíťazí. A tak nejako sa dá definovať aj niekoľko ročný spor medzi susedmi v Nových Zámkoch, ktorí sa hádajú pre cestu.

Za spory medzi dvomi susedmi môže cesta. Rodiny sa spolu nerozprávajú a stretávajú sa hlavne na pojednaniach pred úradmi.

Obe rodiny si na bývalom štátnom majetku kúpili domy, no pozemky pod nimi a na vôkol patria cirkvi. O sporoch dvoch rodín arcibiskupský úrad v Trnave vie. Okolité pozemky však

prenajali poľnohospodárskej spoločnosti, ktorá riadne platí nájom.

Majiteľ domu: „Napísali sme žiadosť na odkúpenie, každý rok podávam, no zatiaľ sme nedostali odpoveď.“

Redaktorka: „Problémom je, že cirkev žiada za štvorcový meter pozemkov 30 eur, rodinám sa to zdá veľa a ponúkli 5. Podľa vyjadrenie arcibiskupského úradu v Trnave by do 4 mesiacov mala zasadať ekonomická rada, ktorá rozhodne, čo s pozemkami ďalej.“

Denisa Czibulka, Markíza, 14.4.2011

Katyň zase rozhádala Poliakov a Rusov

Prvé výročie leteckej tragédie pri Smolensku poznačil spor o pamätnú tabuľu. Rusi zmenili jej text

Neveríme, že Rusi sú nevinní, kričali Poliaci v Krakove, keď spomínali na 96 obetí smolenskej tragédie.

Z Krakova od nášho redaktora Tomáša Vasilka

Presne pred rokom sa mnohým Poliakom zrútil svet, prihovoril sa vo Varšave prezident Bronislaw Komorowski. Včera sa presne o 8.41 na pár minút svet v Poľsku zastavil. Bolo počuť sirény, vodiči trúbili a v oknách sa objavili poľské zástavy ako pred rokom, keď pri ruskom Smolensku spadlo lietadlo s prezidentom Lechom Kaczyńským, jeho manželkou a 94 poľskými osobnosťami.

Krakov spomínal v zlom

V katedrále krakovského hradu Wawel, kde je prezidentský pár pochovaný, zvonil zvon Zygmunt, ktorý počuť len pri mimoriadnych udalostiach. To sa už na Rynku Glownom zhromažďilo asi tisíc ľudí. Počas krátkeho pochodu pamäti spievali piesne, poľské zástavy boli na električkách aj policajných autách. „Ako Rusi vidia zmierenie našich vzťahov, nám ukázali v sobotu, keď zobrali našu tabuľu,“ povedala davu Zuzana Kurtyková, vdova po šéfovi poľského Inštitútu pamäti národa Januszovi Kurtykovi, ktorý tiež zahynul v Smolensku. Hovorila o tom, čo Poliakov v deň prvého výročia smolenskej tragédie nahnevalo najviac. Ruská strana vymenila deň pred prvým výročím pamätnú tabuľu pri Smolensku. Tabuľa, ktorú sem nedávno priniesli príbuzní obetí, bola iba v poľštine a bolo na nej napísané, že obeť zahynuli, keď si prišli uctiť 70. výročie „sovietskeho zločinu genocídy voči vojnovým zajatcom, poľským dôstojníkom“. Rusi viackrát kritizovali nápis, priznalo poľské ministerstvo zahraničia. Prekážalo im, že bol jednojazyčný, aj to, že sa v nej spomína „genocída“, ktorá priamo nesúvisí s nehodou. Nová tabuľa už genocídu nespomína, iba 96 obetí leteckej tragédie.

Vzťahy ako predtým

Krátko po tragédii sa zdalo, že nešťastie zlepši vzťahy Rusov a Poliakov, ktorí v histórii často stáli proti sebe. Rusi chodili pred poľskú ambasádu v Moskve, aby vyjadrili spolupatričnosť s Poliakmi. Gestami sústrasti nešetřili ani ruskí politici. Počas roku sa lídri oboch krajín stretávali tak často, ako ešte nikdy. Po roku sú však vzťahy medzi krajinami podľa Poliakov na tom podobne ako predtým. Len málo Poliakov (12 percent) ich považuje za dobré. Za priemerné ich podľa prieskumu agentúry CBOS označilo 43 percent opýtaných, rovnaká časť za vyslovene zlé. „Vzťahy s Rusmi boli vždy zlé,“ hovorí muž pri Kríži katyňskom v Krakove. Podobné názory počuť aj od ďalších zúčastnených pod Wawelom. Zmierenie narušilo aj vyšetrovanie ruskej strany, ktoré vinu za nehodu dáva iba poľským pilotom Tupoleva. Tento záver je ochotná prijať iba pätina Poliakov. Nie je medzi nimi poľská vláda, ktorá trvá na tom, že časť svojej viny majú aj ruskí pracovníci letiska pri Smolensku. „Neprišli sme sem len na to, aby sme vzdali hold obetiam,“ hovorí muž, ktorý kráča na Wawel, kde za obeť viedol omšu krakovský arcibiskup Stanislaw Dziwisz. „Chceme sa dozvedieť pravdu. Neveríme, že Rusi sú nevinní. Všetko naznačuje, že to bol cieľený útok na Lecha Kaczyńského.“ Tento radikálny názor má len malá časť Poliakov. Väčšina ľudí si myslí, že sa pravda nezistí nikdy.

Smolensk

- Poľský špeciál sa 10. apríla 2010 pred pristátím v ruskom Smolensku krídlom zachytil o stromy a zrútil sa.

- Zahynulo všetkých 88 pasažierov a osem členov posádky vrátane prezidentského páru, prezidenta Národnej banky, exministra obrany, šéfa generálneho štábu, šéfa Úradu národnej bezpečnosti a iných osobností.

Tomáš Vasilko
SME 11.4.2011

Stavajú nový chrám

Propagáciu obce a viac turistov v regióne. To by mala zabezpečiť nová dominanta Kysúc. Chrám za takmer tri milióny eur stavajú na Živčákovej hore z príspevkov veriacich.

Reportérka TA3: „Tento chrám stavajú na mariánskom pútnickom mieste v Živčákovej. Umiestnený je vo výške 756 metrov nad morom a v kostole bude 3 tisíc miest na sedenie.“

Natočené: Ivan Mahrík, správca farnosti v Korní: „Náklady sú 2 milióny 800 tisíc euro. Zatiaľ len z milodarov, čo veriaci obetujú, pútnici.“

Reportérka TA3: „Od veľkolepejšej stavby v regióne očakávajú zvýšenie návštevnosti a to nie len počas púte ale aj mimo nej.“

Natočené: Jozef Kontrík (nezávislý), starosta Korne: „Tak samozrejme, že to prezentácia našej obce. takéto zariadenie.“

Reportérka TA3: „Súčasťou stavby bude aj pastoračné centrum.“

Natočené: Ivan Mahrík, správca farnosti v Korní: „Pre ubytovanie pútnikov, turistov, keď budú chcieť, potom pre kňazov.“

Miriám Štefková, reportérka TA3: „Vedenie obce však dodáva, že zvýšený cestovný ruch prinesie aj starosti.“

Natočené: Jozef Kontrík (nezávislý), starosta Korne: „Vidíme aj negatíva.“

Reportérka TA3: „Na myslí má pritom miestne cesty. Už teraz počas púte či svätých omší prichádzajú do obce desiatky áut a autobusov. Starosta sa bojí, že cesty zničia, obec bude mať náklady a efekt zo zvýšeného turizmu bude minimálny.“

Natočené: Jozef Kontrík (nezávislý), starosta Korne: „My s príjmami ako obec nerátame vzhľadom na to, že je to jednoduchá turistika.“

Reportérka TA3: „Či teda nový chrám splní očakávaný účel, ukáže až budúcnosť. „To ako rýchlo bude stavba napredovať a kedy bude dokončená, závisí od štedrosti veriacich.“

Miriám Štefková
TA3, 10.4.2011

Pomazanie chorých nemusí byť posledné

Návštevy chorých a ich pomazanie považujú cirkvi za svoju povinnosť. Nemusia byť v ohrození života, stačí vyšší vek či chystaná operácia. Historicky sa pojem pomazanie chorých zaužíval ako posledné pomazanie. Ide o nepresný výklad, dodnes ho tak však vnímajú najmä starší ľudia, pre ktorých návšteva kňaza akoby signalizovala, že človek je jednou nohou v hrobe. Po svete pritom behá množstvo ľudí, ktorí pomazanie chorého prijali trebárs osemkrát.

Stop odpadlíkom

Podľa hovorca KBS Jozefa Kováčika je pomazanie chorých jedna zo siedmich sviatostí katolíckej cirkvi. „Boh takto udeľuje osobitné milosti.

Pomazanie chorých nevytvára zo sveta, pomáha pri chorobe ako takej. Bol som svedkom, ako priviedlo ľudí až k fyzickému uzdraveniu. To však nie je hlavný cieľ, tým je snažiť poskytnúť človeku duchovnú silu, aby dokázal prijať utrpenie. Na to prirodzené ľudské sily často nestačia.“ Podmienkou pomazania v Katolíckej cirkvi je krst a dosiahnutie užívania rozumu. „To sa týka už detí od ôsmich či deviatich rokov,“ vraví Kováčik. Pomazanie však nedostanú „verejní hriešnici, ktorí cirkev odmietajú. Ak verejne odpadli od viery a následne neprejavili opačný postoj, je to zbytočné,“ dodáva hovorca. Zaujímavý je prípad bývalého socialistického prezidenta Gustáva Husáka, ktorý, hoci bol komunist, kňaza pred smrťou prijal. „Bol pri ňom arcibiskup Sokol. Husák prijal sviatosti a zomrel zmierený s Bohom,“ hovorí Kováčik. Katolícky kňaz z Oravy Miroslav Lettrich tvrdí, že pomazanie v nebezpečnosti smrti môžu prijať aj ľudia, ktorí nežili v duchu katolíckej náuky či nechodili do kostola. „My ich nesúdime, je to vec Boha. Nemôže byť ani reči o tom, že by sme sa pomazanie zdráhali udeliť.“

Nielen ohrození na živote

Podľa Lettricha je dnes chápanie pomazania chorých iné než v minulosti, keď sa bralo ako posledné. „Pomazanie môže prijať každý vážnejšie chorý človek, ale aj ten, kto ide napríklad na operáciu, hoci neriziková. Nemusí zomierať, stačí pocit, že jeho stav je vážny, prípadne uvedomenie si

vyššieho veku. Trochu s tým zápasíme a snažíme sa vysvetliť, že ide najmä o prosbu za uzdravenie tela aj duše.“ Kováčik dopĺňa, že sám pozná ľudí, ktorí pomazanie chorých prijali aj sedem či osemkrát. Najviac oň žiadajú chorí, môžu tak však spraviť aj príbuzní. „Napríklad nás zavolajú k človeku v kóme, u ktorého sa predpokladá, že pri vedomí by tak urobil sám,“ vysvetľuje Kováčik. Kontaktovať kňaza je jednoduché - stačí zavolať, respektíve ho navštíviť. Podľa potreby príde domov aj do nemocnice.

Olivový olej

Pomazanie sa robí pomocou posväteného olivového oleja. Kňaz ním pri udeľovaní sviatosti pomaže ruky aj čelo chorého, pričom vyslovuje predpísané formulácie. Tie sa podľa Kováčika nedávno mierne zmenili, aby zodpovedali dnešnej dobe. Často tomu predchádza sviatosť zmierenia.

„Milosť môže pôsobiť len tam, kde sú otvorené dvere. Cez zatvorené dvere Boh neprejde,“ tvrdí hovorca KBS. Ak človek pre svoj stav sviatosť zmierenia nevníma, kňaz sa podľa Kováčika snaží udeliť aspoň podmienčne rozhrášenie. „Predpokladá sa, že keby vnímal, hriechy by oľutoval.“ Okrem individuálnych sa vo farnostiach raz ročne konajú aj hromadné pomazania chorých v kostoloch. „Prichádza veľa starších ľudí, ale aj mladší, trebárs tí, ktorí bojujú s onkologickým ochorením,“ tvrdí Kováčik. Potvrďuje to aj Lettrich. „Starší ľudia vo veľkom chodia na pomazanie v rámci každoročnej omše pre dôchodcov.“ Sviatosť môžu vysluhovať len kňazi a biskupi. „Kňaz musí prísť vždy, keď je o to požiadany z rozumnej príčiny,“ vysvetľuje Kováčik. „Je vylúčené, že by návštevu chorého odoprel. Sám som túto sviatosť vysluhoval svojmu otcovi a viem, že zomierajúcemu to prináša obrovskú silu.“ Lettrich dodáva, že na čas nezáleží. „Môže byť aj poľnec, vstanem a idem.“ Úkon ako taký je bezplatný. „Neviem si predstaviť, že by som v takej situácii od kohokolvek vzal peniaze alebo niečo iné,“ uzatvára Lettrich.

Sedem pravoslávnych kňazov

Pomazanie chorých je sviatosťou aj v pravoslávnej cirkvi. Michal Džu-

gan, správca pravoslávnej cirkevnej obce v Strážskom vraví, že o túto službu v domácnosti alebo v nemocnici môže požiadať chorý, ale aj príbuzní. Dvakrát ročne (pred Veľkou nocou a pred Vianocami) sa koná hromadné pomazanie v chrámoch, spojené so sviatosťou pokánia a eucharistie. „Môžu prísť všetci, ktorí cítia potrebu absolvovať to vzhľadom na zdravotný stav či vek. Týka sa to telesných aj duševných chorôb, závislostí, náruživostí, ťažkých zlozvykov a podobne.“ Podmienkou je pravoslávny krst a nadobudnutie užívania rozumu. „Vek nie je striktno stanovený, bežne sa tak však deje už u sedemročných. Táto podmienka platí, lebo je to spojené aj s vyznávaním hriechov, takže tomu človek musí rozumieť,“ vysvetľuje Džugan. Pomazanie je podľa neho „osobitná modlitba cirkvi za uzdravenie jej členov cez prijatie milostí svätého Ducha a odpustenie hriechov“. Prijat ho môžu aj tí, čo počas života nežili v duchu pravoslávnej viery, ale rozhodli sa činiť pokánie. Na úkon sa používa panenský olivový olej zmiešaný s červeným vínom. Pomazaniu predchádza obrad, v rámci ktorého sa číta sedem evanjelií, ktoré hovoria o uzdravení (číslo sedem symbolizuje plnosť Kristovej prítomnosti), potom sedem listov apoštolov. „Túto tajinu tradične vykonávajú siedmi kňazi, mali by však byť minimálne traja ako symbolika svätej trojice. Ak je to technicky nemožné, lebo chorý je v akútnom ohrození života, stačí aj jeden kňaz. Olejom sa pomazáva jednotlivito buď po každom čítaní, teda spolu sedemkrát, alebo na konci čítania sedemkrát za sebou. „Pomaže sa čelo, nosové dierky, lica, ústa, prsia a obe strany rúk, niektorí pomazávajú aj oči a uši. Je zrejme, že sú pomazávané miesta, ktorými hriech najľahšie preniká do duše človeka,“ vysvetľuje Džugan. Aj on odmieta, že musí ísť o posledné pomazanie.

„Pristúpiť k tomu možno vždy, keď človek cíti, že ide o ťažký zdravotný stav, duševnú nevyrovnanosť a podobne.“ Podľa Džugana sú pravoslávni kňazi k dispozícii vo dne aj v noci. „Kňaz, ktorý by vedome odmietol navštíviť chorého, môže byť suspendovaný.“

U evanjelikov to nie je sviatosť

Evanjelická cirkev augsburského vyznania pojem pomazanie chorých nepozná ani ho nepovažuje za sviatosť. Ako tvrdí farár cirkevného zboru v Málinci Ivan Mucha, pomoc chorým poskytujú v rámci pastorálnych návštev, v rámci ktorých vysluhujú sviatosť večere Pánovej. Podľa Muchu je samozrejmé, že chorého navštívia vždy, keď o to požiada. „Môže tak urobiť sám, respektíve nás volajú príbuzní. Jednoducho prideme a prisluhujeme sviatosť večere Pánovej, aby bol človek zmierený s blízkymi aj s Bohom, aby mu boli odpustené hriechy.“ Farár dodáva, že často chodia za tými, ktorí zo zdravotných dôvodov nemôžu pristupovať k sviatostiam v chráme. „Nechodíme len vtedy, ak niekto zomiera. Človek po našej návšteve môže žiť roky.“

Mucha tvrdí, že neodmietne prísť ani k človeku, ktorý nechodil do kostola či nežil v duchu náuky. „Dokonca ak o niekom viem, že je vo vážnom stave, prideme, hoci ma nikto nevolal. Je našou povinnosťou uľahčiť človeku utrpenie. Či nás prijme, je na ňom,“ vraví Mucha. „Raz som navštívil ťažko chorého pána, ktorý nechodil do kostola ani nepristupoval k sviatostiam.“

Prijal ma, pomodlili sme sa, potom sa rozplakal. My si ho predsa v takej chvíli musíme všimnúť, nie mu vyhadzovať na oči, že je nám ukradnutý, lebo nechodil do kostola. Boh chce zachrániť pre nebo každého.“

Karol Sudora
SME, 11.4.2011

Chorého si musíme všimnúť, nie mu vyhadzovať na oči, že je nám ukradnutý, lebo nechodil do kostola. Ivan Mucha, evanjelický tarár

Kalendárium

1950-V noci sa v celej ČSR uskutočnila tzv. akcia K, pri ktorej Ludové milície a Štátna bezpečnosť prepadli a následne zlikvidovali mužské a ženské kláštory a uväznili mnohých kňazov. Perzekúcie sa najviac dotkli biskupov Jána Vojtaššáka, Michala Buzalku a Pavla Gojdiča, ktorých súd v roku 1950 odsúdil za zradu vlasti a republiky na doživotné odňatie slobody a občianskych práv. **tasr, HN 13.4.2011**

Matovič má turné po školách

Líder Obyčajných včera diskutoval so študentmi na Katolíckej univerzite.

Aj keď akademická pôda by mala byť apolitická, u nás to tak nie je. Posledným príkladom je poslanec, ktorý nedávno opustil klub SaS, Igor Matovič. Od začiatku volebného obdobia absolvoval už tri diskusie s vysokoškolskými.

„Čistá duša v politike“

Včera Matovič navštívil Katolícku univerzitu v Ružomberku, kde ho podľa účastníkov čakala do polovice zaplnená aula. Debatu organizovala odborná asistentka na katedre žurnalistiky Terézia Rončáková. Netají sa tým, že motiváciou pre ňu bol pozitívny vzťah k Matovičovi. „Podľa mňa je to jedna z mála čistých duší v našej politike, ktorá trpí totálnym nepochopením zvonku výsmechom médií.“ Jeho pozvanie podľa nej nie je v rozpore s apolitickosťou akademickej pôdy. „Nejde o žiadnu predvolebnú ani inú agitáciu, naopak, ide o úmysel cibriť argumenty.“ Diskusii s Matovičom dalo zelenú aj vedenie, oficiálne ho privítal rektor univerzity Tadeusz Zasepa.

Stratený v politike?

Najsôr Matovičovi kládla na pódiu otázky moderátorka diskusie Rončáková. Zaujímala ju napríklad jeho vzťah k SaS, či by šiel na kandidátku KDĽH, ale aj vzťah k cirkvi. Potom už mikrofón dostali do rúk študenti. Tí sa nevyhýbali ani politickým témam - horúcou bola otázka, či má koalícia šancu na prežitie. Názov diskusie bol podľa študenta žurnalistiky Jakuba Habasa zaujímavý - Čo hľadá v politike obyčajný človek Igor Matovič. „Z tejto diskusie mi vzišli dve alternatívy: Buď sa v nej stratil, alebo sa stále hľadá. Je veľká škoda, že nevieme, čo hľadá.“ Matoviča už skôr pozvali na diskusiu aj na Vysokú školu svätej Alžbety v Bra-

islave. „Boli sme sa tam baviť čisto o odbornom probléme adopcie, interrupcie,“ reaguje Matovič. „My máme v rámci študijného programu jeden predmet, ktorý sa volá voľná prednáška a tam pozývame vždy nejakého hosťa,“ tvrdí asistentka na Katedre misiológie Elena Rauschová. Prečo práve Matoviča? „Úplne vám nepoviem, lebo to nám odporučil náš pán rektor,“ uviedla asistentka. Reakciu rektora Vladimíra Krčméryho sa nám nepodarilo získať. S „problémovým“ poslancom si argumentačne zmerali sily aj študenti politológie na Univerzite Cyrila a Metoda v Trnave. Tam objasňoval svoju víziu zmeny volebného zákona.

Reklama pre Matoviča

Chcel by totiž, aby do parlamentu mohli kandidovať aj nezávislí kandidáti, ktorí by nemuseli byť v politickej strane. „Študenti ho zotrelí. Bolo mi ho trochu ľúto, asi už nebude chcieť prísť,“ komentuje priebeh diskusie vyučujúci politológ Radoslav Štefánik. Politický analytik Ján Baránek vidí Matovičovu účasť na školách ako reklamu pred avizovaným založením jeho politickej strany. „Z formálneho hľadiska to nie je nič zakázané, lebo poslanec vždy môže povedať, že je to v rámci jeho poslanskej činnosti.“

Ďalší politici na školách

Daniel Lipšic (KDĽH) toto volebné obdobie, téma: boj proti korupcii Gymnázium na Ulici D. Tataruku v Poprade Gymnázia Ľ. Jaroslava Šuleka v Komárne Gymnázium Humenné

Robert Fico (Smer-SD) Univerzita Cyrila a Metoda - vlnajšia diskusia na hodine polit. manažmentu

Iveta Radičová (SDKÚ-DS) pred prezidentskými voľbami v roku 2009: Katolícka univerzita téma: sociálna politika

Mária Škvarlová, HN 12/04/2011

Predsedu poslaneckého klubu KDĽH Hrušovský sa stretol s arcibiskupom Boberom a vladym Chauturom

O vzťahu štátu a cirkvi, ale aj o problémov cirkevného školstva diskutoval predseda poslaneckého klubu KDĽH Pavol Hrušovský s košickým arcibiskupom Bernardom Boberom a gréckokatolíckym vladym Chauturom. Vladym Chatur podrobne informoval o priestoroch úradu, ktorý bol otvorený pred piatimi rokmi. Moderná stavba reprezentuje duchovnú spiritualitu gréckokatolíckej cirkvi a poskytuje funkčné priestory pre chod celého úradu. S košickým arcibiskupom Bernardom Boberom podpredseda parlamentu diskutoval predovšetkým o súčasnej politickej situácii. **Rádio Lumen, 12.4.2011**

Cintorín či park? Mesto sa s cirkvou nevie dohodnúť

Starý cintorín v Turzovke vôbec nevyzerá ako dôstojné miesto na odpočinok zosnulých. Sú tam pováľané náhrobné kamene, zničené hroby a neporiadok. Navyše pomedzi hroby ľudia pravidelne prechádzajú z mesta k nákupnému centru. Magistrát si na mieste cintorína, kde sa už 40 rokov nepochováva, predstavuje park zo zeleňou, lavičkami a chodníkom. Pozemok však patrí rímskokatolíckej cirkvi, ktorá s parkom nad hrobmi nesúhlasí. Z tisícky hrobov je podľa viceprimátora Turzovky Kamila Koblku navštevovaných pozostalými len pätina. „Vytvorili by sme tam cintorínsky park. Chceli by sme náhrobné kamene odstrániť, vyčistiť plochu, nasadiť trávnik, dať tam lavičky a urobiť komunikáciu pre peších s tým, že by tam zostalo zachované pietne miesto, kde by bol kríž s menami pochovaných,“ približuje Koblka. Keby si pozemok mesto prenajalo, uchádzalo by sa o podporu z eurofondov na jeho úpravu. Koblka hovorí, že väčšina pozostalých je za takéto riešenie. Miestny farár však zasa tvrdí, že aj on sa s viacerými pozostalými rozprával a s tým, aby bol nad hrobmi ich zosnulých park a lavičky, ne-

súhlasia. Pozostali sa v názore, čo ďalej s miestom, nezhodujú. „Mám tu pochovaných súrodencov, nikto sem k nim nechodí, iba ja. Viem o zámeroch mesta a som zato, aby tu bol kríž s menami, nejaká pietna soška a park,“ myslí si Anna Komorová. „Určite to nie je teraz dôstojné miesto. Ale myslím si, že cintorín by tu mal zostať, len ho treba dať do poriadku, oplotiť a zamknúť. Mŕtvych treba nechať na pokoji,“ mieni, naopak, ďalšia obyvateľka Turzovky Milada Šenšelová. Hovorca Žilinskej diecézy Peter Holbička, pod ktorú patrí farnosť v Turzovke, hovorí, že s mestom chcú o riešení ešte rokovať. „Farnosť Turzovka navrhuje premiestniť na náklady mesta všetky pozostatky zosnulých na dôstojnejšie miesto na novom cintoríne v Turzovke s predložením písomného súhlasu všetkých pozostalých, čím bude zachované aj dôstojné pochovanie zosnulých aj rozvojové zámery mesta,“ uviedol Holbička. Mesto je ochotné poskytnúť zadarmo hrobové miesta na svojom novom cintoríne, nie však financovať exhumáciu tiel. A kým sa mesto a cirkev dohadujú, starý cintorín naďalej chátra.

Renáta Jaloviarová, Pravda 13.4.2011

Hra či polemika s Bohom?

V Dome umenia a v Open Gallery sa zajtra končia dve samostatné výstavy Michala Čerušáka. Netradičná „dvojčka“ výstav má spoločný názov - Playing with God. Výrazný zástupca mladej slovenskej maľby Čerušák sa zviditeľnil svojbytným štýlom a tematickým zameraním na aktuálne témy. Svoj realistický jazyk znejasňuje technikou airbrush, ktorá rozmazáva detaily a kontúry. Do popredia tak vystupuje nejednoznačnosť výjavu a jeho snové, miestami až psychedelické rozmery. Pochmúrnosť až pocit ohrozenia podčiarkuje obmedzením farebnosti. Autor sa spočiatku zameriaval na vyludnené, znepokojivé zobrazenia ulíc, ktoré dokázali zachytiť pocity osamelosti až ohrozenia súčasného človeka v odludstenej anonymite mesta. V posledných rokoch Čerušák dáva do popredia figurálne výjavy s jednoznačne kritickým podtónom. Reaguje tým na globálne problémy, politické, spoločenské, environmentálne aj etické otázky. V komplexných scénach veľkorozmerných plátien sa objavujú davy ľudí, zasadania politických špičiek, tajomné pokusy vedcov, absurdné hybridné stroje, znepokojujúce scény manipulovania. Dará sa mu zobraziť spoločnosť, ktorá je zahlcovaná nesúvisiacimi informáciami. Skreslenie reality médiami v mene rôznych ideológií vytvára falošný obraz sveta a prehlbuje hodnotový chaos či vedie k ľahostajnosti verejnosti. Michal Čerušák dokázal odolať prevažujúcej tendencii mladej slovenskej maľby a úspešne sa vyhol dekoratívnosti a banalite tém v prospech vyjadrenia postoja a individuálneho maliarskeho štýlu.

Sabina Jankovičová, Pravda 14.4.2011

Porušil siedme božie prikázanie

Porušil siedme božie prikázanie. V Tekovských Nemciach pri Zlatých Moravciach jedna z ovečiek takmer dva mesiace okrádala farára. Ten si na ňu posvietil neobvyklým spôsobom. Pre omšou nastavil videokameru a nakrútil zlodeja priamo pri číne. Farára okrádala kostolníčka. Z kostolníčky sa teda vykrútil zlodej. Jeho rodina pomáha na fare už siedmy rok. Žezlo prevzali ešte po otcovi. Farárovi vraj začali peniaze miznúť už vo februári. Kostolník kradol počas bohoslužieb. Z fary si postupne za necelé dva mesiace odniesol takmer 400 eur. Kým farár slúžil omšu, 46-ročný kostolník si v sakristii zo saka brával kľúče od fary a chodil si po peniaze. Tie podľa našich informácií hádzali veriaci do zvončeka, aby prispeli na vykurovanie kostola.

Božena Bruchterová, hovorkyňa KR PZ v Nitre: „Po odchode faru riadne uzamkol a kľúče vrátil do saka.“

Redaktorka: „Takto sa zopakovalo asi trikrát. Farárovi už došla trpezlivosť a rozhodol sa, že zlodeja sám odhalí. Vo fary namontoval videokameru a odišiel na omšu. Už o pár minút sa dnu vkradol kostolník. Najskôr prekutal zásuvky. Vybierané peniaze našiel v prútenom košíku. Farára vraj pri pohľade na nakrútené zábery obliat studený pot. Záznam putoval na políciu.“

Božena Bruchterová, hovorkyňa KR PZ v Nitre: „Poverený policajt obvinil muža z prečinu krádeže a porušovania domovej slobody, za čo mu hrozí v prípade dokázania viny trest odňatia slobody na dva roky.“

Redaktorka: „Farár pred kamerou hovoriť nechcel. Kostolník ale sklamal jeho dôveru. Chceli sme osloviť aj jeho. Od manželky sme sa dozvedeli, že je po nočnej a spí. Tomu, že kradol nechce veriť.“

manželka: „Ja ani neviem akože čo, ani prečo, ani čo.“

Redaktorka: „Podľa nej sú kostolníci vždy trňom v oku, keď sa na fare stane niečo zlé. To, že sa na záberoch objavil jej manžel, si vysvetľuje takto.“

manželka: „My sme na faru chodievali stále, my sme akože tam, či to nebolo nejako aj tak, čo ja viem.“

Redaktorka: „Podľa našich informácií už ale majú v Tekovských Nemciach od nedele nového kostolníka.“

Monika Jellušová, Markíza, 11.4.2011

Anglikánska cirkev pritvrďuje boj proti fingovaným sobášom

Anglikánska cirkev sa pridala k boju proti fingovaným sobášom. V posledných rokoch ich vo Veľkej Británii veľmi pribúda a podieľajú sa ních aj občania Slovenska a Česka. Cirkev vydala smernicu, podľa ktorej majú kňazi podozrivé sobáše nahlásiť a žiadať o jeden doklad navyše, ak jeden zo snúbencov pochádza z krajiny mimo Európskej únie.

Nariadenie cirkvi prišlo po tom, čo anglikánskeho reverenda Alexa Browna vlni odsúdili na štyri roky väzenia. Vo svojom kostole v grófstve East Sussex v priebehu piatich rokov zosobášil pri fingovaných obradoch 360 párov. Väčšinou to boli ženy z východnej a strednej Európy a muži z Afriky. K fingovaným sobášom sa uchylujú väčšinou muži, ktorí už nemajú inú možnosť, ako legálne zostať v Británii. Občania krajín Európskeho hospodárskeho priestoru - štátov EÚ, Islandu, Lichtenštajnska a Nórska - môžu v Británii žiť a pracovať bez povolenia. Táto výhoda sa vzťahuje aj na ich manželských partnerov. Vedenie anglikánskej cirkvi preto vyzvalo svojich kňazov, aby pri sobášoch občanov z krajín mimo Európskeho hospodárskeho priestoru žiadali miestoprišažné vyhlásenie, potvrdenie o totožnosti a adresu. Snúbenci by mali tiež navštevovať predmanželskú poradňu. Za posledných deväť mesiacov v Británii zatkli 155 ľudí v rámci vyšetovania fingovaných cirkevných a občianskych sobášov. Väčšinou to boli manželia a sprostredkovatelia. Vyšetrujú aj niekoľko kňazov. Do podozrivých sobášov sú často zainteresovaní aj občania Slovenska a Česka. Vo februári napríklad polícia v Rotherhameav Manchestri zatkla v tejto súvislosti sedem slovenských a českých žien. Vlni zamestnanci matrík v Anglicku a vo Walese nahlásili 943 podozrivých sobášov, čo je o 66% viac ako rok predtým. Reverend Tim Codling zavolať políciu, keď sa naňho zamerl nigérijský gang a počet sobášov v jeho kostole trojnásobne vzrástol. „Pre kňaza je veľmi ťažko odmietnuť, keď sa cíti zraňovaný. Ja som mal ten pocit,“ povedal Codling. Podľa neho fingované sobáše organizujú gangy. V niektorých prípadoch boli „nevesty úplne vystrašené“. **Pravda 14.4.2011**

Hlavné mesto sa aj pod novým vedením rozhodlo pokračovať v podujatí Bratislava pre všetkých

Hlavné mesto sa aj pod novým vedením rozhodlo pokračovať v každoročnom podujatí Bratislava pre všetkých, kedy otvára brány vo všetkých organizáciách, ktoré má v správe. Obyvatelia, ale i návštevníci mesta na Dunaji, tak môžu po 8. krát nazrieť do zákulisia mestského divadla, zadarmo si zašportovať, prezrieť si Primaciálny palác, či navštíviť primátora priamo v jeho pracovni. Podrobnejšie už v príspevku Mariána Kukelku.“

Marián Kukelka, redaktor: „Napriek tomu, že ťažiskové podujatia pod názvom Bratislava pre všetkých budú cez víkend, sprievodné akcie začínajú už vo štvrtok 14. apríla. Jednou z nich je aj Bratislavská burza kníh, ktorá sa už tradične koná vo dvore Mestskej knižnice na Klariskej ulici.“

Juraj Šebesta, riaditeľ Mestskej knižnice Bratislava: „Máme teraz dosť veľkú ponuku kníh, jednak vyradených kníh z fondov knižníc. Nestlačilo by to už pokryť ten záujem, tak sme v podstate vyhlásili taký zber, alebo možnosť darovať, ozaj tých kníh je veľa. Prevažuje nám beletria, rôzne zbierky fyziky a kadečo, ale to je neuveriteľné, že aj to si niekto kúpi.“

Marián Kukelka, redaktor: „Pre návštevníkov bude po celý víkend otvorená Zoologická a Botanická záhrada, všetky pracoviská Mestského múzea, nebude chýbať plavba po Dunaji na lodi, fanfárový koncert

z balkóna Primaciálneho paláca, ale napríklad ani prehliadka mesta s odborným výkladom v slovenskom, anglickom, či nemeckom jazyku. Podľa riaditeľa Bratislavského kultúrneho a informačného strediska Pavla Greža je táto ponuka atraktívna nielen pre turistov, ale aj domácich.“

Pavol Grežo, riaditeľ Bratislavského kultúrneho a informačného strediska: „Historická električka je jedna forma, pre tých ktorí sú turisticky zdatnejší, tak môžu si prepochodovať svoje mesto s odbornými sprievodcami, ktorí im porozprávajú príbehy a veci, ktoré veľakrát napriek tomu že sú Bratislavčania, rovnako návštevníci tohto mesta, nemajú o Bratislave tušenie.“

Marián Kukelka, redaktor: „V sobotu bude počas celého dňa záujemcov vítať priamo vo svojej kancelárii primátor Bratislavy Milan Ftáčnik. Niekoľko dňové podujatie vyvrcholí v nedeľu slávnostnou bohoslužbou v Katedrále svätého Martina.“

Milan Ftáčnik, primátor Bratislavy: „Celebrovať ju bude arcibiskup Zvolenský. Myslím si, že je to taký symbolický duchovný odkaz pre mesto, že aj cirkev sa pridáva k nášmu sviatku a chce zaželať svojim príspevkom všetko najlepšie mestu a jeho budúcnosti.“

Marián Kukelka, redaktor: „Podrobný zoznam podujatí ako aj miesta a čas ich konania, nájdete na internetovej stránke mesta www.bratislava.sk.“ **Rádio Regina, 13.4.2011**

Ukrižovali nimi Ježiša?!

2 000 rokov staré klince z Jeruzalema

JERUZALEM - Vedci objavili klince, ktorými bol možno ukrižovaný Ježiš Kristus. Dva osemcentimetrové železné klince sa našli v hrobe vysokopostaveného jeruzalemského rabína Kajfáša. Klince sú staré približne 2 000 rokov.

To, že klince mohli byť použité pri ukrižovaní Ježiša, podporuje fakt, že sa našli v Kajfášovom hrobe. Práve Kajfáš mal vymyslieť plán na zavraždenie Ježiša a figuroval aj v židovskom procese proti Ježišovi. Neskôr Ježiša odovzdal Rimanom, ktorí ho ukrižovali. Klince sa našli pred 20 rokmi v hrobe, ktorí archeológovia prisudzujú Kajfášovi. Dĺžka klincov a fakt, že sú na jednom konci ohnuté, nasvedčujú tomu, že mohli byť použité pri ukrižovaní. Klince krátko po objavení zmizli a znovu sa objavili až teraz na univerzite v Tel Avive. Podľa odborníkov však nie je na 100% isté, či ide skutočne o klince pochádzajúce z Kajfášovej hrobky. **(šu), Nový Čas 14.4.2011**

Spomienková slávnosť k 61. výročiu násilného zrušenia kláštorov

Konfederácia politických väzňov Slovenska organizovala včera spomienkovú slávnosť k 61. výročiu násilného zrušenia kláštorov. Toto sa udialo v noci z 13. na 14. apríla v roku 1950.

Spomienková slávnosť sa konala na dvoch miestach. V bývalom kláštore františkánov v Beckove a v kláštore redemptoristov v Kostolnej. Svätú omšu v Kostole sv. Jozefa v Beckove celebraval biskup Rudolf Baláž. Hovorí Peter Santner „Spomenul v nej aj svoje spomienky na likvidatúru, mnohé veci, ktoré povedal prvýkrát, ako v noci ho zobudila jeho mama a povedala mu, aby sa išiel pozrieť čo sa deje a takto videl v noci likvidáciu Kláštora františkánov v Kremnici, aj Kláštora vincentiek v Kremnici.“

Redaktor: „Po svätej omši nasledovali svedectvá viacerých rehoľných sestier.“

Peter Santner: „Vystúpili sestry Zita Lániová, sestra Cecília Kosecová, sestra Cherubína Siváčková, prihovorela sa sestra Kamila Novosedlíková

a porozprávala aj vedomosti, ktoré má od svojich starších spolusestier, predovšetkým tajné skladanie sľubov v Beckovskom kláštore za zamknutými dverami, kedy sestry saleziánky tajne zložili sľubz.“

Redaktor: „Popoludní program pokračoval pobožnosťou Krížovej cesty v Kostole Matky ustavičnej pomoci pri Kláštore redemptoristov v Kostolnej. Opäť Peter Santner: „Zmysel tohto podujatia je predovšetkým pripomenúť mladej generácii, ktorá toto nezažila, ktorá si nevie takéto niečo predstaviť, berie dnešnú slobodu, aj čo sa týka slobody vierovyznania ako niečo samozrejmé, aby si uvedomila, že to samozrejmé nie je a že je to vybojované doslova krvou a utrpením ľudí.“

Redaktor : „Ukončením spomienkovej slávnosti bola prehliadka záhrady kláštora, miesta konania preškolenia, ktoré vtedajší klerici navštívili po 61 rokoch.

Pavol Jurčaga
Rádio Lumen, 10.4.2011

V Prešove sa konala konferencia Ján Pavol II. a Božie Milosrdenstvo

Ján Pavol II. a Božie Milosrdenstvo. Teologicko-filozofické pohľady. Taký bol názov konferencie, ktorá sa včera konala v Prešove. Pri príležitosti blížiaceho sa blahorečenia tohto Božieho služobníka ju pripravili Kongregácia sestier Matky Božieho Milosrdenstva a Konkatedrála sv. Mikuláša v Prešove a teologická fakulta Katolíckej univerzity.

Pápež Ján Pavol II. vo svojej službe často poukazoval na Božie Milosrdenstvo. Kanonizoval sestru Faustinu Kovalskú, zaviedol nedel' u Božieho Milosrdenstva, či zasvätil do Božieho Milosrdenstva celý svet.

Témy konferencie preto boli skutočne rozmanité. Hovorí jedna z organizátorov, sestra Klareta Fečová: „Predovšetkým sme sa zamerali na to, aby prednášajúci vysvetlili z pozície filozofie, z pozície teológie pohľad Jána Pavla II. na Božie Milosrdenstvo, obraz Milosrdného Krista, Sviatok Milosrdenstva a druhá časť

je duchovná, to znamená spoločná modlitba, adorácia, vzdávanie vďaka Božieho milosrdenstva a všetky milosti.“

Redaktor: „Košický pomocný biskup Stanislav Stolárik celebraval svätú omšu, ktorá bola súčasťou programu konferencie.

A takto sa zamyslel nad tým, prečo sa Božie milosrdenstvo teší veľkej popularite medzi veriacimi.“

Stanislav Stolárik, košický pomocný biskup Som presvedčený, že jednak pre jeho krásu, pre hĺbku, ktorú v sebe nesie, ale aj kvôli tomu, že toľko je pozraňaných ľudí a každý hľadá nejakú uzdravujúcu silu, takže ja v tom vidím to veľké rozšírenie posolstva o Božom Milosrdenstve a som veľmi rád, že rozumieme, že Ježiš nám dáva veľkú šancu. Skôr ako príde ako spravodlivý sudca, tak k nám sa znižuje ako milosrdný.“

Redaktor: „Jozef Dronzek, dekan Konkatedrály sv. Mikuláša vyjadril

Poliak ateista neexistuje

Poliaci, ktorí sa považujú za ateistov, nemajú možnosť sa k tomu pri sčítaní ľudu prihlásiť. V sčítacích hárkoch síce môžu vyznačiť, že sa nehlásia k nijakému vyznaniu, chýba však možnosť uviesť, že človek je úplne bez náboženskej viery. Poliaci si pri vypĺňaní sčítacieho hárku môžu vybrať zo zoznamu 200 cirkví a náboženských spoločností; ak ich vyznanie v zozname nie je, majú možnosť ho dopísať. Na výber majú aj kolónku „nehlásim sa k nijakému vyznaniu“. Do jednej kategórie sa tak majú zapísať agnostici, ktorí sa síce nehlásia k nijakej cirkvi, ale veria, že „niečo nad nami musí byť“, i ateisti, ktorí existenciu Boha popierajú. „Som ateista a na sčítacom formulári taká kolónka nie je,“ posťažoval sa 33-ročný Piotr Skura z Varšavy. Tvrdí, že v Poľsku sa neberie ohľad na neveriacich. „Preto zostávame na okraji spoločnosti,“ tvrdí tento ateista. Poslal preto sťažnosť ombudsmanke Irene Lipowiczovej. Podľa Ireneusza Kamińskiego, právnika Helsinskej nadácie pre ľudské práva, nejde o diskrimináciu ateistov. „No sčítanie naozaj neukáže, koľko je v Poľsku neveriacich,“ podotkol. Súhlasí s ním i filozof a etik Jacek Holówka. Myslí si, že otázky, na ktoré majú Poliaci odpovedať v sčítacích formulároch, sú príliš zjednodušené. „Preto sú menej vierohodné a môžu viesť k tomu, že získame mylný obraz názorov Poliakov vo veci náboženstva,“ povedal denníku Gazeta Wyborcza. Hovorca poľského štatistického úradu Artur Satora žiadny problém nevidí. Ľuďom, ktorí sú bez náboženskej viery, odkazuje, aby do kolónky „iné vyznanie“ napísali ateista. Ak nechcú, nemusia na túto otázku odpovedať vôbec. **čtk, Pravda 15.4.2011**

spokojnosť nad účasťou veriacich aj nad živou úctou k Božiemu Milosrdenstvu.“

Jozef Dronzek, dekan Konkatedrály sv. Mikuláša: „Ľudia myslím že majú radi túto modlitbu aj tento kult Božieho Milosrdenstva. V našej farnosti účinkuje spoločenstvo Faustinum, spoločenstvo, ktoré sa modlí, ktoré potom prichádza na svätú omšu, propaguje toto posolstvo Faustinum a posolstvo Božieho Milosrdenstva.“

Martin Ďurčo
Rádio Lumen, 9.4.2011